

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

френски

Swipe to change

Режими на имуществени отношения

Люксембург

1 Има ли законов режим на имуществени отношения между съпрузи в тази държава членка? В какво се състои той?

В Гражданския кодекс на Люксембург (*Code Civil*) се предвижда, че при липсата на брачен договор (*contrat de mariage*) съпрузите се подчиняват на законов режим на имуществени отношения (*régime matrimonial*) (вж. член 1400 и следващите от Гражданския кодекс). В този случай приложимият режим е този на общност на придобитото след сключване на брака имущество (*communauté des biens réduite aux acquêts*), обикновено посочван като законов режим на съпругеска имуществена общност (*communauté légale*). При тези правила се прави разграничение между общото имущество (*biens communs*) и индивидуалното имущество на всеки от съпрузите (*biens propres*).

Всяко имущество, притежавано от съпрузите преди брака, остава индивидуална собственост. По принцип придобитото по време на брака имущество е част от съвместно притежаваното имущество на съпрузите (заплати и доходи, обезщетения и доходи от индивидуално имущество, възмездно придобито имущество).

Имущество, по отношение на което съпрузите не могат да докажат собственост, се счита за общо имущество.

От тази презумпция съществуват няколко изключения, включително активи от личен характер и строго лични права, които се считат за индивидуална собственост. Така например дрехи, семейни сувенири, авторски права или права върху индустриална собственост и искове за обезщетение се считат за индивидуално имущество (член 1404 от Гражданския кодекс). Активи, придобити по време на имуществената общност по наследство, дарение или завещание, също се считат за индивидуално имущество (член 1405 от Гражданския кодекс).

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/code/civil/20220701>

2 Как могат съпрузите да организират своя режим на имуществени отношения? Какви са формалните изисквания в този случай?

В член 1387 от Гражданския кодекс относно принципа на свободно договаряне на споразумения за имуществените отношения се предвижда, че „законаът урежда брачните отношения, свързани с имуществото, само при липса на специални споразумения, каквито съпрузите могат да сключат както сметнат за подходящо, при условие че не нарушават добрите нрави или предвидените по-долу разпоредби“.

Следователно съпрузите могат се отклонят от законовия режим на имуществени отношения с изготвянето на брачен договор. Този договор се сключва или свободно, или чрез избор на една от предварително определените форми, посочени в Гражданския кодекс.

Със сключването на брачен договор съпрузите могат да създадат пълна имуществена общност (*communauté universelle*). При този режим съпрузите не притежават **индивидуално имущество, различно от** активи, които принадлежат на единия от съпрузите поради самата си същност (лични дрехи, семейни сувенири и др.). Всички активи са притежавани съвместно (движимо имущество, недвижимо имущество, имущество, придобито по време на брака, както и съществуващо в деня на сключване на брака). По същия начин всички **дългове** на съпрузите са съвместни и двамата съпрузи носят съвместно солидарна отговорност за тях.

В Гражданския кодекс се предвижда втори вид режим на имуществени отношения: разделност на имуществото (*séparation de biens*). Този режим се основава на принципа, че съпрузите не притежават общо имущество. Цялото имущество принадлежи на единия или на другия съпруг. Всеки съпруг запазва изключителното право да управлява, ползва и свободно да се разпоредва с личното си имущество. По същия начин всеки съпруг продължава да носи изключителна отговорност за своите дългове (възникнали преди или по време на брака). Изключение правят дълговете на някой от съпрузите за издръжка на домакинството или за отглеждане на деца. Тези дългове винаги са обвързващи и за двамата съпрузи.

По отношение на **процедурните изисквания** споразуменията за имуществени отношения се изготвят посредством нотариален акт (*acte devant notaire*).

Следователно брачен договор или изменение на предварително съществуващ договор винаги трябва да се изготвят под формата на нотариален акт в присъствието на и със съгласието на всички страни по него (член 1394 от Гражданския кодекс). Нотариусът изготвя брачния договор, организира подписването му от съпрузите или бъдещите съпрузи и отговаря за предаването му на прокуратурата за вписване в регистъра по гражданско състояние. Тази формалност е от съществено значение, за да стане брачният договор обвързващ за трети страни (напр. за кредиторите на един от съпрузите).

3 Съществуват ли ограничения на свободата в организиране на режима на имуществените отношения между съпрузи?

Да, трябва да се зачитат някои принципи. Брачен договор не може да нарушава добрите нрави (член 1387 от Гражданския кодекс), да дерогира от правилата за упражняване на родителските права, управление и настойничество/попечителство (член 1388 от Гражданския кодекс) или да води до промяна в законовия ред на наследяване (член 1389 от Гражданския кодекс).

Първичният режим (членове 212—226 от [Гражданския кодекс](#)) трябва да се счита изцяло, освен когато се предвижда прилагането на споразумения за имуществени отношения. Условието на брачния договор не могат да противоречат на съответните права и задължения на съпрузите.

Освен собствените си задължения, съпрузите имат общо задължение да бъдат верни един на друг и да си помагат взаимно. Те не могат да се разпоредят с правата, с които се обезпечават семейното жилище, нито с обзавеждането в него. По същия начин се предполага солидарна отговорност (*solidarité*) за дълговете в домакинството.

4 Какви са правните последици от развода, раздялата или унищожаването на брака по отношение на режима на имуществени отношения между съпрузи?

а) **Разводът** (*divorce*) води до прекратяване на брака и води до ликвидация (*liquidation*) и делба (*partage*) във връзка с режима на имуществени отношения. Брачният договор вече не е в сила и имуществените отношения на страните се уреждат от общото право за задълженията и съсобствеността.

Съдът, който се произнася по развода, може да присъди издръжка (*pension alimentaire*) на всеки от съпрузите. Издръжката се определя съобразно нуждите на съпруга, на когото се изплаща, и способността на другия съпруг да я изплаща.

Ако съпругът е преустановил или намалил професионалната си дейност по време на брака (напр. за отглеждане на деца), той има право при определени условия да предяви иск срещу другия съпруг, за да получи средства с обратна сила от общата пенсионноосигурителна схема.

Когато едно или повече деца от брака са на възраст под дванадесет години към датата, на която е разрешен разводът, съпругът, който упражнява родителските права (*autorité parentale*) (сам или съвместно с другия родител) и с когото обичайно живеят децата, може да поиска от съда да им присъди правото да останат в семейното жилище. Това присъждане не се възпира от факта, че жилището може да принадлежи на другия съпруг. По принцип разводът на родителите не променя условията, при които те упражняват родителските си права, като последните продължават да се упражняват съвместно и от двамата. Съдът възлага упражняването на родителските права само на единия от родителите, когато това е в интерес на детето.

б) Съпрузи, които желаят да се разделят, но все още не желаят да се разведат, могат да изберат **законна раздяла** (*séparation de corps*). Законно разделените съпрузи вече не са задължени да живеят заедно, но законната раздяла винаги води до разделяне на имуществото, което от своя страна води до разпадане на имуществената общност. Останалите задължения и отговорности, произтичащи от брака, се запазват. Макар че законната раздяла приключва след помирението на съпрузите, те остават обект на разделяне на имуществото, освен ако не е договорен нов брачен режим.

в) **Унищожаването на брака** (*annulation du mariage*) има силата на унищожаваност на брака. Счита се, че режимът на имуществени отношения никога не е съществувал. Правата и задълженията от брака се преустановяват и се счита, че съответните лица са живели заедно в съжителство.

5 Какви са последиците от смъртта на единия от съпрузите върху режима на имуществени отношения между тях?

Смъртта на единия от съпрузите води до прекратяване на имуществените отношения. Необходимо е двойно ликвидирание: първо се ликвидира законовият или договорният режим на имуществени отношения, а след това се уреждат наследствените права на преживелия съпруг.

Освен ако не е предвидено друго и когато починалия остави деца или низходящи родственици на тези деца, преживелият съпруг има право да наследи или минималната сума, която законно има право да получи едно родено в брак дете, която трябва да възлиза на поне една четвърт от наследството, или да ползва имуществото, обитавано съвместно от съпрузите, и неговото обзавеждане, при условие че имуществото е било изцяло собственост на починалия или съвместно на починалия и преживелия (член 767-1 от Гражданския кодекс).

Когато не остави деца или низходящи родственици на тези деца, преживелият съпруг има право да притежава цялото имущество, освен ако не е предвидено друго в завещание (член 767-2 от Гражданския кодекс).

6 Кой орган е компетентен да се произнесе по случай, свързан с режима на имуществени отношения между съпрузи?

Разпоредбите на Закона от 27 юни 2018 г. за създаване на семейния съд и за реформиране на развода и упражняването на родителските права (*loi du 27 juin 2018 instituant le juge aux affaires familiales, portant réforme du divorce et de l'autorité parentale*), който е в сила от 1 ноември 2018 г., са приложими: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2018/06/27/a589/jo>

Семейният съд разглежда молби, свързани с режимите на имуществени отношения.

Възможно е да се извърши извънсъдебна делба по взаимно съгласие. Участието на нотариус обаче е необходимо само когато имуществото подлежи на вписване в имотния регистър (*publicité foncière*).

Съдът разглежда само спорни случаи.

7 Какви са последиците от имуществения режим между съпрузи за правоотношенията между единия от съпрузите и трети лица?

С член 220 от Гражданския кодекс, който се прилага независимо от режима на имуществени отношения, се създава презумпцията за солидарна отговорност между съпрузите и трети лица по отношение на дълговете за домакинството, като се има предвид, че *всеки съпруг може да сключва самостоятелно договори, свързани с издръжката на домакинството или образованието на децата; всяко поето по този начин задължение обвързва солидарно и двамата съпрузи.*

Солидарната отговорност обаче не се прилага по отношение на разходи, които са явно прекомерни с оглед на начина на живот на домакинството, полезността или безполезността на сделката, или добросъвестността или недобросъвестността на договарящото трето лице.

Тя също така не се прилага, ако тези задължения не са възникнали със съгласието на двамата съпрузи за покупка на изплащане.

Друга последица от режима на имуществени отношения върху правоотношението между съпруг и трето лице се отнася до промяната на режима на имуществени отношения, която поражда действие по отношение на трети лица три месеца след вписването в регистъра по гражданско състояние. При липсата на такова вписване обаче промяната все пак е обвързваща за трети лица, ако в сключените с тях актове съпрузите декларират, че са променили режима на имуществени отношения.

По отношение на трети лица решението за развод влиза в сила от датата на вписване. Ако един от съпрузите е търговец, всеки брачен договор и всеки акт за изменение или изменение на режима на имуществени отношения на съпрузите трябва да бъдат представени в едномесечен срок в Търговския регистър.

8 Кратко описание на процедурата за разпределение, включително разделянето, разпределянето и ликвидирането на режима на имуществените отношения между съпрузи в тази държава членка.

След прекратяването на брачния договор той няма по-нататъшно действие.

Ликвидирането на съвместно притежаваното имущество се основава на различни изчисления, с които се определят делът на съвместното имущество, което трябва да се раздели, както и активите и задълженията на всеки съпруг.

Всеки от съпрузите си връща собствеността върху индивидуалното си имущество. След това се съставя декларация за обезщетение (*compte des récompenses*), в която се посочват както обезщетението, дължимо на всеки съпруг от имуществената общност, така и обезщетението, дължимо от съпрузите на имуществената общност.

По принцип впоследствие делбата се извършва равностойно, освен ако не е договорено друго.

Режимът на имуществени отношения може да бъде ликвидирани по взаимно съгласие. Делбата на имуществото, което трябва да бъде вписано в имотния регистър, се извършва посредством нотариален акт.

Когато съпрузите не постигат съгласие относно ликвидирането и делбата на имуществената общност, предварително назначен за тази цел от семейния съд нотариус изготвя протокол за трудностите и съответните изявления на съпрузите. Съдът, заседаващ като съдебен състав, решава останалите спорни въпроси между съпрузите и ги предава на нотариуса, за да изготви окончателния план за разделяне (*l'état liquidatif*).

9 Каква е процедурата и документите или информацията, които обикновено се изискват за целите на регистрацията на недвижима собственост?

Всяка делба, засягаща акт, който подлежи на вписване в имотния регистър, се извършва посредством нотариален акт.

Във всеки случай всички инструменти *inter vivos* (*actes entre vifs*), независимо дали са безплатни или срещу заплащане, чрез които се прехвърлят вещни права върху недвижимо имущество (*droits réels immobiliers*), различни от преференциални права (*privileges*) или ипотеките (*hypothèques*), трябва да бъдат вписани в регистъра на ипотеките (*bureau de la conservation des hypothèques*) на юрисдикцията, в която се намира имотът.

Прилагат се разпоредбите на изменения закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещни права върху недвижими имоти (*loi modifiée du 25*

septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1905/09/25/n1/jo>

Последна актуализация: 14/05/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.